

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 597

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 15 iunie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
34.	— Hotărâre pentru respingerea Raportului de activitate și a execuției bugetare ale Consiliului Național al Audiovizualului pe anul 2020.....	2	Decizia nr. 213 din 30 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) și ale art. 62 ^o din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.....	7–9	
ACTE ALE SENATULUI		Decizia nr. 215 din 30 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României		10–11	
83.	— Hotărâre pentru desemnarea unui membru titular în Consiliul de coordonare care funcționează pe lângă Institutul Național de Administrație	2	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
DECRETE		48. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene		12–13	
695.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
696.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	3	112. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind transferul drepturilor și obligațiilor stabilite prin Licența de concesiune nr. 1.781/2000 a activității de exploatare a cuarțului din perimetrul Vârciorova, județul Caraș-Severin, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 15/2014		13
697.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
698.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	Decizia nr. 3.479 din 9 iunie 2021		14–16
699.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5			
700.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	5			
701.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	5			
702.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	6			
703.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror....	6			
704.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele, la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Protecție și Pază	6			

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru respingerea Raportului de activitate
și a execuției bugetare ale Consiliului Național
al Audiovizualului pe anul 2020**

În temeiul prevederilor art. 20 alin. (4) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se resping Raportul de activitate și execuția bugetară ale Consiliului Național al Audiovizualului pe anul 2020.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, președintele Consiliului Național al Audiovizualului este demis de drept.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 15 iunie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 15 iunie 2021.

Nr. 34.

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru desemnarea unui membru titular
în Consiliul de coordonare care funcționează pe lângă
Institutul Național de Administrație**

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 23/2016 privind înființarea Institutului Național de Administrație, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2017, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul îl desemnează în Consiliul de coordonare care funcționează pe lângă Institutul Național de Administrație pe domnul Dincă Dragoș Valentin ca membru titular.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 14 iunie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 14 iunie 2021.

Nr. 83.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, doamna Magdalena Mihaela Spătariu, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, detașată la Consiliul Superior al Magistraturii, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 695.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 448/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, doamna Lizica Nicolae, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 696.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 633/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, doamna Florentina Dragomir, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 697.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 635/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, domnul Alexandru Cortojan, judecător la Tribunalul Galați, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 698.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 669/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Nicolae Prepelită, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 699.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, doamna Luminița Georgeta Dogaru, procuror șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vrancea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 700.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 374/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2021, doamna Sândica Apostolescu, procuror cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 701.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 449/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Lazăr Vasile Frăsie, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Săliște, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 702.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 354/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 16 iunie 2021, domnul Florin Tîrnăcop, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Biroul teritorial Giurgiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iunie 2021.
Nr. 703.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele,
la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea
din Serviciul de Protecție și Pază**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 78/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Geamănă *Mihail* Mihai se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 15 iunie 2021.
Nr. 704.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 30 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Florin Popa în Dosarul nr. 181/119/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.212D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece răspunderea disciplinară a polițiștilor este reglementată prin lege organică. Astfel, Legea nr. 360/2002 prevede în detaliu procedura disciplinară, principiile acesteia, dreptul la apărare și etapele procedurii, în art. 59 detaliindu-se procedura cercetării prealabile. În concluzie, toate aspectele esențiale ale procedurii disciplinare sunt reglementate prin lege organică, iar nu prin regulament — act inferior legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 181/119/2018, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (1) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost ridicată de reclamantul Florin Popa în cadrul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 340/CA din 5 aprilie 2018, pronunțată de Tribunalul Covasna — Secția civilă, prin care a fost respinsă acțiunea privind anularea dispoziției șefului Inspectoratului de Poliție al Județului Covasna prin care s-a declanșat cercetarea prealabilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002** autorul acesteia susține, în esență, că cercetarea prealabilă se declanșează prin act administrativ și se poate dispune de persoana care, pe orice cale, a luat cunoștință de săvârșirea uneia sau a mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare. Arată că, în urma cercetării disciplinare efectuate asupra sa, a fost expus unor situații juridice vătămătoare pentru drepturile și interesele sale, respectiv: nu a putut participa la niciun concurs pentru ocuparea unui post de conducere vacant, nu a putut fi împuternicit pe o funcție de conducere vacantă, nu a putut fi mutat, delegat, detașat sau împuternicit pe o funcție de

conducere într-o altă unitate, nu a putut fi trimis în misiuni internaționale, a fost evaluat cu calificativul „satisfăcător” privind activitatea profesională desfășurată. De asemenea, precizează că pentru obținerea gradului profesional următor se ține cont de evaluarea profesională și că actul administrativ de cercetare prealabilă blochează recompensarea și are repercusiuni asupra funcției și asupra autorității în raport cu subordonații. Prin urmare, aceste restricții legale îngreună cariera profesională fără nicio rațiune legitimă și în mod discriminatoriu în raport cu categoria funcționarilor publici supuși prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. Dispozițiile art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 dau posibilitatea angajatorului de a dispune discreționar și chiar abuziv măsura declanșării cercetării disciplinare, în lipsa unor criterii obiective, ceea ce face practic imposibil accesul la justiție al persoanei cercetate disciplinar și încalcă dreptul său la apărare, întrucât instanța nu are posibilitatea de a cenzura măsura emiterii actului administrativ de cercetare prealabilă.

6. Se mai susține că norma criticată nu este suficient de precisă și de clară pentru a putea fi aplicată. Astfel, formularea cu o suficientă precizie a acestei norme i-ar fi permis autorului excepției să prevadă într-o măsură rezonabilă consecințele ce pot rezulta din dispoziția de cercetare prealabilă. Lipsa de claritate și previzibilitate rezultă din folosirea sintagmei „*cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute*”, care este o expresie „obscură și echivocă”, vădit imprecisă atât pentru subiectul activ, care trebuie să respecte legea, cât și pentru subiectul pasiv, polițistul față de care s-a dispus cercetarea prealabilă. Astfel, se lasă posibilitatea persoanei care trebuie să emită dispoziția de cercetare prealabilă să stabilească în mod arbitrar, pe criterii subiective, conținutul sintagmei „*cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute*”, care atrage cercetarea prealabilă a unui polițist.

7. Totodată, se susține că dispozițiile art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile art. 53, ale art. 41 alin. (1) și ale art. 21 din Constituție, sub aspectul drepturilor fundamentale referitoare la dreptul la muncă și la accesul liber la justiție, deoarece în perioada efectuării cercetării disciplinare persoana cercetată nu poate fi mutată, delegată, detașată sau împuternicită pe o funcție de conducere.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002** autorul acesteia susține, în esență, că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) și ale art. 73 alin. (3) lit. j), deoarece prevăd că procedura cercetării disciplinare este stabilită printr-o normă administrativă cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin hotărâre a Guvernului. Astfel, se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domenii ce țin de statutul funcționarului public către puterea executivă, contrar celor stabilite de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014.

9. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 este nefondată, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 este fondată, sens în care invocă argumentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, paragraful 18.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 59 alin. (1) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 21 aprilie 2015, au fost modificate dispozițiile art. 59 alin. (1) și au fost introduse dispozițiile art. 62⁸ în Legea nr. 360/2002, cu următorul conținut:

— Art. 59 alin. (1): „*Cercetarea prealabilă are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției, cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs.*”;

— Art. 62⁸: „*Normele de aplicare a prevederilor prezentului capitol, referitoare la recompense și răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta privind claritatea și previzibilitatea legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 693 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.325 din 31 decembrie 2020. La paragrafele 26—31 ale acestei decizii, Curtea a reținut că dispozițiile privind răspunderea juridică a polițistului, cuprinse în cap. IV din Legea nr. 360/2002, au fost modificate și completate ca urmare a Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, prin care Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale, întrucât polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale, astfel că orice aspect care vizează „elementele esențiale” referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, inclusiv răspunderea disciplinară, trebuie reglementate prin lege organică. Curtea a reținut că răspunderea disciplinară, ținând de statutul polițistului, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, respectiv Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea

nr. 53/2003 — Codul muncii. Astfel, potrivit art. 55 din Legea nr. 360/2002, încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz. Curtea a reținut că art. 57 din Legea nr. 360/2002 prevede faptele săvârșite de polițist, comise cu vinovăție, care constituie abateri disciplinare, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni. Art. 58² din Legea nr. 360/2002 prevede principiile care stau la baza procedurii disciplinare, și anume: prezumția de nevinovăție, garantarea dreptului la apărare, celeritatea procedurii, contradictorialitatea, proporționalitatea sancțiunii disciplinare propuse, unicitatea sancțiunii și legalitatea sancțiunii. Potrivit art. 58⁴ din Legea nr. 360/2002, sancțiunile disciplinare se stabilesc și se dispun numai după cercetarea prealabilă și după consultarea consiliului de disciplină, mai puțin în cazul sancțiunilor privind mustrarea scrisă și diminuarea salariului funcției de bază cu 5—20% pe o perioadă de 1—3 luni, care se pot aplica fără consultarea consiliului. Prin excepție, pentru abaterile disciplinare săvârșite pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, sancțiunile disciplinare se aplică după efectuarea cercetării prealabile, fără consultarea consiliului de disciplină.

16. Cu privire la critica potrivit căreia sintagma „*aspectele sesizate sau cunoscute*” din cuprinsul art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 este lipsită de claritate și previzibilitate, întrucât lasă posibilitatea persoanei care trebuie să emită dispoziția de cercetare prealabilă să stabilească în mod arbitrar, pe criterii subiective, conținutul acestei expresii, care atrage cercetarea prealabilă a unui polițist, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 693 din 6 octombrie 2020, precitată, paragrafele 33—35, netemeinicia acestei susțineri. Aplicând considerentele de principiu rezultate din jurisprudența sa referitoare la cerințele de claritate și previzibilitate ale legii, Curtea a reținut că sintagma „*aspectele sesizate sau cunoscute*” întrunește exigențele de claritate și previzibilitate ale legii, având în vedere că normele juridice nu există în mod izolat, ci ele pot și trebuie interpretate și raportate la întreg ansamblul normativ din care acestea fac parte, respectiv la Legea nr. 360/2002. Așadar, sintagma „*aspectele sesizate sau cunoscute*” din cuprinsul art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 se referă, în fapt, la modalitățile prin care organele prevăzute la art. 59 alin. (2) din lege, și anume „*a) persoana care are competența de numire în funcție a polițistului cercetat sau șeful unității ierarhic superioare; b) șeful unității sau instituției de învățământ din Ministerul Afacerilor Interne la care polițistul este delegat sau detașat ori la care urmează cursuri sau susține examene de carieră; c) șeful instituției subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită competențe de coordonare și control metodologic al serviciilor publice comunitare sau ministrul afacerilor interne, pentru polițiștii din cadrul serviciilor publice comunitare sau detașați la aceste servicii*”, iau cunoștință de fapta săvârșită. Cu alte cuvinte, acestea echivalează, pe de o parte, cu o sesizare/reclamație făcută de o persoană interesată, iar, pe de altă parte, cu o sesizare din oficiu referitoare la faptele ce pot constitui abateri disciplinare. Curtea a mai reținut că nu orice persoană are competența de a se sesiza din oficiu și de a declanșa cercetarea disciplinară, ci doar cele prevăzute de art. 59 alin. (2) din lege. Ca atare, dispunerea cercetării prealabile disciplinare este o etapă a procedurii disciplinare, astfel că, în situația în care cercetarea disciplinară nu a fost dispusă de către persoanele prevăzute de art. 59 alin. (2) din lege sau nu respectă normele legale în materia răspunderii disciplinare, aceste aspecte pot fi verificate de instanța judecătorească, în cadrul controlului declanșat cu privire la sancțiunea aplicată și la procedura urmată.

17. Referitor la sintagma „*stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare*”, Curtea a reținut că stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare reprezintă un element al obiectului cercetării prealabile, pe lângă stabilirea vinovăției, pe baza aspectelor sesizate sau cunoscute, a cauzelor și a împrejurărilor concrete în care acestea s-au produs.

18. Curtea a mai constatat că cercetarea prealabilă este o etapă obligatorie în determinarea existenței unei abateri

disciplinare și, implicit, în sancționarea acesteia, iar efectuarea ei este o condiție imperativă a legii, reprezentând o concretizare a garanției respectării dreptului de apărare pe toată durata desfășurării acțiunii disciplinare de către cei investiți cu dreptul de a aplica sancțiunea. Prin urmare, numai după finalizarea cercetării prealabile se poate aprecia dacă „fapta” are caracterul unei „abateri disciplinare”, deoarece, până la acel moment, persoana care a săvârșit „fapta” beneficiază de prezumția de nevinovăție.

19. Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia textul criticat dă dreptul angajatorului să declanșeze cercetarea prealabilă și când nu există abatere disciplinară, pentru că nu există criterii obiective pentru a analiza cadrul legal și temeinic al măsurii declanșării cercetării prealabile dispuse de angajator, Curtea a observat că momentul declanșării cercetării disciplinare se raportează la fapta săvârșită, fără ca aceasta să fi căpătat, la momentul respectiv, caracterul de abatere disciplinară. Astfel, dacă aspectele sesizate sau cunoscute configurează o posibilă abatere disciplinară, pare ca fiind justificată competența persoanelor prevăzute de lege de a declanșa această procedură.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece Legea nr. 360/2002 prevede suficient de clar și precis că polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ. Prin urmare, aceste dispoziții de lege garantează atât accesul liber la justiție, cu finalitatea apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale reclamantului, cât și controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, potrivit art. 126 alin. (6) din Constituție.

21. Cât privește invocarea art. 53 din Constituție, având în vedere că nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, Curtea a constatat că norma fundamentală nu are incidență în cauză.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în Decizia nr. 693 din 6 octombrie 2020 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului la muncă, prevăzut de art. 41 din Constituție, deoarece în perioada efectuării cercetării disciplinare persoana cercetată nu poate fi mutată, delegată, detașată sau împuternicită pe o funcție de conducere, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece polițistului cercetat disciplinar nu i se îngădește dreptul la muncă, acesta continuând desfășurarea raportului de serviciu. Faptul că în perioada cercetării disciplinare se interzic mutarea, delegarea, detașarea,

împuternicirea pe o funcție de conducere și trimiterea în misiuni internaționale nu echivalează cu încălcarea dreptului la muncă. Așa cum a stabilit Curtea Constituțională în jurisprudența sa, dreptul la muncă include, după cum indică și prevederea constituțională invocată, libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, libertatea alegerii locului de muncă, protecția socială a muncii, retribuiția pentru munca depusă, dreptul la negocieri colective, dreptul la repaus săptămânal și la concediu de odihnă plătit etc., toate aceste drepturi componente fiind stabilite prin lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 542 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006). De altfel, prevederile care interzic mutarea, delegarea, detașarea, împuternicirea pe o funcție de conducere și trimiterea în misiuni internaționale în perioada cercetării disciplinare sunt cuprinse în art. 62⁶ alin. (1) din Legea nr. 360/2002, prevederi care nu formează obiect al excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză.

24. Referitor la dispozițiile art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002, Curtea reține că acestea prevăd că normele de aplicare a prevederilor referitoare la recompense și răspunderea disciplinară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Așa cum a observat Curtea la paragraful 31 al Deciziei nr. 693 din 6 octombrie 2020, pentru punerea în aplicare a prevederilor din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului referitoare la răspunderea disciplinară a polițiștilor, în temeiul art. 62⁸ din lege, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 725/2015 pentru stabilirea normelor de aplicare a cap. IV din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, referitoare la acordarea recompenselor și răspunderea disciplinară a polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 11 septembrie 2015.

25. Curtea reține că susținerile potrivit cărora art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5) și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, în sensul că procedura cercetării disciplinare este stabilită printr-o normă administrativă cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin hotărâre a Guvernului, sunt neîntemeiate. Astfel, dispozițiile privind răspunderea juridică a polițistului, cuprinse în cap. IV din Legea nr. 360/2002, au fost modificate și completate ca urmare a Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014. În prezent, aspectele esențiale ale răspunderii disciplinare a polițistului sunt prevăzute în lege, iar normele de aplicare a prevederilor legii referitoare la răspunderea disciplinară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității și nici cele ale art. 73 alin. (3) lit. j), potrivit cărora statutul funcționarului public trebuie reglementat prin lege organică.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Popa în Dosarul nr. 181/119/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 59 alin. (1) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 215

din 30 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3) și (4)
din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, excepție ridicată de Mihai Mândru în Dosarul nr. 32.067/301/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.409D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Nicolae Păunescu și Banca Națională a României au depus la dosar câte un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deoarece dispozițiile de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei penale în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care susține, în esență, că petentul beneficiază de dreptul la apărare prin posibilitatea exercitării unei căi de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 32.067/301/2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României**. Excepția a fost ridicată de petentul Mihai Mândru în cadrul soluționării plângerii formulate, în baza art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva Ordonanței din 13 noiembrie 2017 emise de către prim-procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, plângerea formulată împotriva Ordonanței nr. 6.273/P/2014 din 29 mai 2017 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, anterior plângerii penale formulate împotriva Băncii Comerciale Române S.A. (BCR), s-a adresat

Băncii Naționale a României (BNR) pentru a proceda la aplicarea unor proceduri extrajudiciare de reparație adecvată și eficace pentru soluționarea reclamației și acoperirea prejudiciului cauzat de BCR, însă conducerea BNR a ignorat sesizarea trimisă, încălcând flagrant dispozițiile legale privind supravegherea prudentială. Susține că, deși a reclamat în mod direct abuzul săvârșit de intimat — director adjunct la Direcția juridică a BNR, în referatul cu propunerea de clasare și în ordonanțele procurorului nu se face nicio referire în legătură cu faptele reclamate în sarcina acestei persoane. Or, consideră că omiterea oricărei referiri în legătură cu faptele reclamate în sarcina acestei persoane este cauzată de dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 312/2004. Aceste dispoziții reprezintă o încălcare flagrantă a ordinii de drept constituționale și conferă personalului unei instituții a statului o imunitate absolută în fața legii, ceea ce creează o discriminare pozitivă față de toți cetățenii care își exercită cu bună-credință atribuțiile conferite de lege.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin Legea nr. 312/2004 s-a încercat doar realizarea unei impunități față de funcționarii BNR, în ceea ce privește atribuțiile de serviciu, în realizarea funcției pentru care aceștia au fost investiți.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, cu modificările ulterioare, care au următorul conținut: „(3) *Membrii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și personalul acesteia, însărcinat să exercite atribuții de supraveghere prudentială, nu răspund civil sau penal, după caz, dacă instanțele judecătorești constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceste persoane, cu bună-credință și fără neglijență, a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor de supraveghere prudentială.*”

(4) *Cheltuielile de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor prevăzute la alin. (3) se suportă de Banca Națională a României.*"

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu trimitere la art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această convenție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate prevăd că membrii Consiliului de administrație al BNR și personalul acesteia, însărcinat să exercite atribuții de supraveghere prudențială, nu răspund civil sau penal, după caz, dacă instanțele judecătorești constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceste persoane, cu bună-credință și fără neglijență, a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor de supraveghere prudențială.

13. Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cadrul soluționării plângerii formulate de autorul excepției, în baza art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva Ordonanței din 13 noiembrie 2017, emisă de către prim-procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, plângerea formulată împotriva Ordonanței nr. 6.273/P/2014 din 29 mai 2017 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București. Din analiza actelor dosarului reiese că petentul — autor al excepției a formulat plângere penală împotriva BCR și împotriva unui director din cadrul BNR pentru săvârșirea mai multor infracțiuni în legătură cu refuzul reprezentanților BCR de a onora un ordin de plată. În ceea ce privește reprezentantul BNR, prin Ordonanța din 29 mai 2017 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art. 297 — *Abuzul în serviciu*, art. 321 — *Falsul intelectual* și art. 323 — *Uzul de fals* din Codul penal, întrucât „faptele nu sunt

prevăzute de legea penală”. Astfel, s-a reținut că „emiterea unui punct de vedere de către reprezentantul BNR cu privire la situația întâmpinată de persoana vătămată Mândru Mihai în relația cu unitatea BCR nu poate constitui element material al infracțiunii de fals intelectual și nici exercitarea abuzivă a unor atribuții specifice funcției atâta timp cât respectiva adresă nu venea să confirme atestarea unei anumite situații de fapt sau date din evidența băncii, ci reprezenta o interpretare a dispozițiilor legale care reglementa materia biletului la ordin.” Totodată, în ceea ce privește infracțiunile prevăzute de art. 238 — *Abuzul de încredere*, art. 253 — *Distrugerea*, art. 269 — *Favorizarea făptuitorului* și art. 291 — *Traficul de influență* din Codul penal, procurorul a dispus clasarea cauzei întrucât faptele nu există. Ulterior, prin Ordonanța din 13 noiembrie 2017, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București a respins ca neîntemeiată plângerea împotriva Ordonanței din 29 mai 2017 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

14. Astfel, din analiza actelor dosarului, Curtea observă că dispozițiile care constituie obiect al excepției de neconstituționalitate — art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României — nu au fost avute în vedere la luarea soluției de clasare în ceea ce privește reprezentantul BNR, nefiind reținute în ordonanța care formează obiectul plângerii la instanța judecătorească, în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Totodată, susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căruia „omiterea oricărei referiri în legătură cu faptele reclamate în sarcina acestei persoane este cauzată de dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 312/2004”, nu poate fi primită, constituind o simplă afirmație a acestuia, fără suport juridic.

15. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile criticate din legea privind statutul BNR nu au legătură cu soluționarea cauzei penale în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate. În concluzie, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României este inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, excepție ridicată de Mihai Mândru în Dosarul nr. 32.067/301/2017 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene

Având în vedere Comunicarea Comisiei privind cea de-a cincea modificare a Cadrului temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19 și modificarea anexei la Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (2021/C 34/06 C/2021/564), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 1 februarie 2021, prin care a fost prelungită aplicabilitatea Cadrului temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei pandemii de COVID-19, adoptat de Comisia Europeană în data de 19 martie 2020, precum și necesitatea prelungirii aplicabilității schemei de ajutor de stat — Sprijin pentru IMM-uri și unele întreprinderi mari în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19, instituită până la data de 31 decembrie 2021,

în considerarea caracterului excepțional determinat de prelungirea restricțiilor la nivel național în contextul pandemiei de COVID-19, precum și nevoia de a continua sprijinul financiar pentru implementarea unor proiecte în scopul reducerii riscului substanțial de recesiune și redresării activităților economice,

în cadrul măsurii 2 s-au depus un număr de 22.226 cereri, în valoare de 5.246.397.727 lei. Având în vedere epuizarea bugetului, doar 3.945 contracte de finanțare au putut fi semnate. În cadrul măsurii 3 au fost depuse 27.736 cereri. Din cauza inexistenței unor criterii clare de departajare, peste 80% din proiecte au primit punctajul maxim, 100 din 100, ceea ce depășește alocarea financiară aferentă acestei măsuri — 207.091.094 euro din Fondul European de Dezvoltare Regională, conform Programului operațional Competitivitate. Caracterul extraordinar este dat de necesitatea unei acțiuni imediate pentru a permite realocarea sumelor de la măsura 3 la măsura 2 pentru satisfacerea tuturor cererilor de finanțare eligibile depuse în acest moment, precum și relansarea măsurii 3 cu sume provenite din REACT-EU.

Având în vedere că elementele mai sus menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 6 august 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 1 alineatul (2), litera c) se abrogă.**

2. **La articolul 2, litera i) se abrogă.**

3. **La articolul 2, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„e) *beneficiarii finali ai ajutorului de stat* — IMM/microîntreprinderi/PFA/CMI, organizații neguvernamentale cu activitate economică, denumite în continuare *ONG-uri cu activitate economică și sportivă*, care primesc ajutorul de stat prin intermediul micrograntului/grantului pentru capital de lucru, prin încheierea unui contract de ajutor de stat cu administratorul schemei de ajutor de stat;”.

4. **Articolele 17—26 se abrogă.**

5. **La articolul 27, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Bugetele pentru formele de sprijin prevăzute la art. 1 alin. (2) sunt indicative și se pot reloca între tipurile de măsuri în funcție

de nevoile IMM-urilor și în condițiile încadrării în alocarea totală a măsurilor din prezenta ordonanță de urgență, în limita alocărilor cu această destinație din POC, facilitatea de finanțare REACT-EU sau alte fonduri externe nerambursabile, cu aplicarea prevederilor art. 30.”

6. **Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 29. — Pe baza convențiilor bancare încheiate cu băncile, MEAT transferă, în termen de maximum 7 zile calendaristice, fondurile externe nerambursabile pe baza necesarului de fonduri transmise de bănci, în contul de disponibil al băncilor. Băncile în baza convențiilor bancare, în termen de maximum 7 zile calendaristice, efectuează plățile din fonduri externe nerambursabile în conturile bancare indicate de beneficiarii finali ai ajutorului de stat de tip microgrant sau grant pentru capital de lucru, după caz.”

7. **Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 30. — Valoarea contractelor de finanțare care se pot încheia între MIPE prin AM-POC și MEAT, în parteneriat AIMMAIPE și STS, este în limita valorii prevăzute la art. 4 alin. (2) și art. 11 alin. (4), la care se aplică supracontractarea prevăzută la art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 33. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

9. Anexele nr. 3 și 4 se abrogă.

Art. II. — Cererile de finanțare depuse pentru granturile pentru investiții până la data de 29 ianuarie 2021 vor fi modificate sau completate, după caz, și depuse pentru finanțare cu respectarea criteriilor de eligibilitate stabilite la nivelul Programului operațional Competitivitate 2014—2020.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din

fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 6 august 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Marius-Mihai Vasiliu,

secretar de stat

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 9 iunie 2021.

Nr. 48.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind transferul drepturilor și obligațiilor stabilite prin Licența de concesiune nr. 1.781/2000 a activității de exploatare a cuarțului din perimetrul Vârciorova, județul Caraș-Severin, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 15/2014

Având în vedere:

— art. 24 alin. (1) și (9) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 109—113 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 301.366/17.05.2021,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate potrivit Licenței de concesiune pentru exploatarea cuarțului nr. 1.781/2000 din perimetrul Vârciorova, județul Caraș-Severin, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 15/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 29 ianuarie 2014, de la BEGA MINERALE INDUSTRIALE — S.A., având număr de

înregistrare la registrul comerțului J35/572/2009, cod unic de înregistrare 6523939, la EMILIANO-VEST — S.R.L., având număr de înregistrare la registrul comerțului J11/67/2001, cod unic de înregistrare 13728880.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Daniel Grigoroiu-Norocel

București, 21 mai 2021.

Nr. 112.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SEȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 3.479
din 9 iunie 2021

Dosar nr. 3.251/2/2021

Președinte: Adriana Florina Secrețeanu — judecător
Daniel Gheorghe Severin — judecător
Alina Nicoleta Ghica — judecător
Virginia Filipescu — judecător
Carmen Maria Ilie — judecător
Ana Eliza Streche — magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta R.E. împotriva Sentinței civile nr. 814 din 25 mai 2021, pronunțată de Curtea de Apel B. — Secția a -a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterele și susținerile părților au fost consemnate în Încheierea din data de 8 iunie 2021 care face parte din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 9 iunie 2021, când a pronunțat următoarea decizie:

ÎNALTA CURTE,

asupra recursului de față, din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 13.05.2021 cu nr. 3.251/2/2021, pe rolul Curții de Apel B. — Secția a -a contencios administrativ și fiscal, reclamanta R.E. a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul CNSU, prin președinte prim-ministrul României, în temeiul art. 15 alin. (4) și următoarele din Legea nr. 136/2020, să se constate inexistența/anularea Hotărârii CNSU nr. 9/2021.

2. Hotărârea instanței de fond

Prin Sentința civilă nr. 814 pronunțată la 25 mai 2021, Curtea de Apel B. — Secția a -a contencios administrativ și fiscal a respins ca nefondată cererea formulată de reclamanta R.E., în contradictoriu cu pârâțul CNSU, și a admis cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul accesoriu DSU din cadrul MAI.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva Sentinței civile nr. 814 pronunțate la 25 mai 2021 de Curtea de Apel B. — Secția a -a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamanta R.E., în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 4, 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, a solicitat casarea hotărârii, rejudecarea fondului, cu consecința respingerii cererii de intervenție accesorie formulate de DSU ca fiind inadmisibilă în principiu și admiterea cererii de chemare în judecată și constatarea inexistenței/anularea Hotărârii CNSU nr. 9/2021.

În ceea ce privește prima critică susține că în cauză nu sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de lege pentru admiterea cererii de intervenție accesorie. Astfel, asigurarea de către DSU a secretariatului tehnic permanent al CNSU nu reprezintă un argument care să îi asigure calitate procesuală în litigiul pendinte, deoarece nu se pune în lumină un interes concret, un folos practic pe care această instituție îl are pentru a interveni în proces, iar admiterea acțiunii nu ar perturba în vreun fel buna funcționare a acestei instituții sau activitatea de a asigura în continuare buna desfășurare a secretariatului CNSU. Față de cele menționate anterior se poate constata că DSU nu justifică niciun interes în cauză pentru a putea să formuleze cerere de intervenție accesorie. În ceea ce privește cea de a doua condiție solicită a se constata că pârâțul nu a formulat nicio apărare în cauză, iar potrivit art. 61 alin. (3) din Codul de procedură civilă, intervenientul accesoriu poate numai să sprijine apărarea uneia dintre părți, neputând formula apărări și invoca excepții proprii.

Pe fondul cauzei arată că instanța de fond a respins excepția lipsei de obiect a cererii prin raportare la existența Hotărârii

CNSU nr. 28 din 14.05.2021, refuzând să analizeze cu prioritate dacă s-a făcut dovada existenței unei astfel de hotărâri, în condițiile în care la dosarul cauzei s-a depus un înscris în format word, nesemnat și neștampilat, și dacă el reprezintă un act administrativ și o probă în cauză, nefiind totodată nici publicată în Monitorul Oficial o astfel de hotărâre.

Cu titlu prealabil, arată că în cadrul Dosarului nr. 10.186/302/2021, care a avut ca obiect acțiunea în anularea deciziei individuale de carantină, a invocat excepția inexistenței Hotărârii nr. 9/2021, însă excepția a fost respinsă ca inadmisibilă, motivat de faptul că aceasta constituie un act administrativ normativ a cărui nelegalitate se analizează numai în cadrul procedurii reglementate de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 554/2004. Cu toate acestea, nici în cadrul prezentei acțiuni inexistența Hotărârii nr. 9/2021 nu a fost analizată în mod efectiv, cu toate că Hotărârea nr. 9/2021 nu este publicată în Monitorul Oficial, fiind incidente în cauză motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, pct. 6 și pct. 8 din Codul de procedură civilă.

A criticat nepublicarea în Monitorul Oficial, în conformitate cu toate legile în vigoare privind existența, valabilitatea, opozabilitatea actelor administrative normative, a actului care i-a fost aplicabil, așa cum rezultă din hotărârile definitive pronunțate în Dosarul nr. 10.186/302/2021, fiindu-i restrâns exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale.

Prima instanță s-a limitat numai la analiza dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 și a concluzionat că nu intervine obligația de publicare în Monitorul Oficial. Totodată, a reținut dispozițiile art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020, ignorând dispozițiile art. 15 alin. (1) din aceeași lege care se referă la publicarea pe diverse site-uri a ordinelor șefului DSU, și nu a hotărârilor CNSU. Procedând în această modalitate, prima instanță a statuat în mod nelegal că nu este obligatoriu ca aceste hotărâri să fie publicate în Monitorul Oficial. Mai mult, prima instanță a ignorat dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, deși trebuia să analizeze dacă hotărârea contestată se încadrează în sintagma „*alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate*”.

În privința respingerii pe fond a acțiunii privind nelegalitatea și netemeinicia Hotărârii nr. 9/2021 a invocat motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

În privința motivelor de nelegalitate și netemeinicie referitoare la art. 2 alin. (5) din Hotărârea nr. 9/2021 a arătat că această dispoziție contravine dispozițiilor art. 25 din Constituția României, privind libera circulație, hotărârea primei instanțe cu privire la acest aspect este netemeinică și nelegală. Astfel, art. 4 reținut de instanță se referă la măsurile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 136/2020, respectiv carantina persoanelor. Totodată, art. 1 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 se referă la carantina persoanelor sosite în România, și nu la carantina persoanelor aflate pe teritoriul altor state. Mai mult, din întreg conținutul Legii nr. 136/2020 se poate constata că nu există nicio normă în baza căreia să se poată refuza sau condiționa intrarea cetățenilor români pe teritoriul României, nefiind astfel incidente dispozițiile art. 53 din Constituția României.

În privința art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 4 din Hotărârea nr. 9/2021, hotărârea pronunțată de prima instanță a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii și nu conține motivele privind lipsa de proporționalitate a măsurii. Interpretarea dispozițiilor art. 4, art. 11 alin. (1) și ale art. 3 lit. q) trebuie să fie făcută în

concordanță cu dispozițiile art. 2 din Legea nr. 136/2020. Astfel caracteristicile comune ale grupurilor populaționale cărora li se aplică măsura carantinei trebuie să fie caracteristici care să fie în concordanță cu scopul legii, să nu poată conduce la discriminare și nici să nu permită aplicarea de măsuri neproportionale.

Instanța nu a analizat dacă există o diferențiere de tratament, în raport cu situații identice. Or, o asemenea diferențiere de tratament există în cauză, deoarece persoanele aflate în situație identică (se întorceau din Luxemburg, deci dintr-o țară cu același risc epidemiologic) au fost excluse de la măsura carantinei, preferențial, pe baza unor criterii care nu au legătură cu scopul Legii nr. 136/2020 și sunt în contradicție cu art. 53 din Constituție.

4. Apărățile formulate de intimat

Intimatul-intervenient CNSU din cadrul MAI a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală a sentinței instanței de fond.

În ceea ce privește admisibilitatea cererii de intervenție, intimatul-intervenient arată că participarea sa la proces este justificată de prevederile art. 8¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, întrucât asigură secretariatul tehnic permanent al emitentului actului. De asemenea sunt invocate și prevederile Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 13/22.01.2021 directorul general al Departamentului pentru Situații de Urgență efectuează operațiuni aferente acțiunilor în instanță care implică plata taxelor de timbru și a cheltuielilor de judecată la care ar putea fi obligat Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

În ceea ce privește obligația publicării actului atacat, intimatul-intervenient arată, pe de o parte, că o astfel de obligație nu există, ca urmare a normelor derogatorii cuprinse în art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, și, pe de altă parte, instanța de fond a reținut în mod corect că emitentul actului este un organism interinstituțional care nu poate fi asimilat unui organ de specialitate al administrației publice centrale din subordinea Guvernului.

În ceea ce privește încălcarea drepturilor prevăzute de Constituție, intimatul-intervenient arată că măsura dispusă a fost justificată de existența unui risc epidemiologic creat de pandemie și este proporțională, neexistând măsuri discriminatorii.

5. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale incidente, Înalta Curte constată următoarele: Reclamanta R.E. a investit instanța de contencios administrativ cu solicitarea de anulare a Hotărârii CNSU nr. 9/2021.

Prin ordinul contestat s-a aprobat lista țărilor/zonelor/teritoriilor cu risc epidemiologic ridicat pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea, stabilirea regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor care sosesc din țările/zonelor/teritoriile de risc epidemiologic ridicat și abrogarea unor prevederi ale hotărârilor comitetului.

Instanța de fond a respins acțiunea ca neîntemeiată și, totodată, a admis cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul DSU, iar recurența a atacat această soluție prin prisma cazurilor de casare reglementate de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 4, 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, fiind criticată atât soluția de admitere a cererii de intervenție accesorie, cât și soluția pe fond.

Referitor la cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul CNSU, Înalta Curte constată că soluția instanței de fond, de admitere în principiu a acesteia, este nelegală.

Potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, „(1) *Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare.*

(2) Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta.

(3) Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.”

Departamentul pentru Situații de Urgență nu a justificat un interes propriu în susținerea poziției procesuale a emitentului actului atacat, astfel încât cererea de intervenție trebuia respinsă ca inadmisibilă.

Faptul că, potrivit art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, DSU asigură secretariatul tehnic permanent al CNSU nu constituie o justificare pentru participarea, în nume propriu, în calitatea de intervenient, a acestei instituții într-un litigiu în care se discută legalitatea unui act administrativ emis de CNSU, întrucât DSU nu poate obține, personal, niciun folos practic ca urmare a derulării prezentului litigiu.

De altfel, art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 prevede că DSU asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului Național „*prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență*”, astfel încât, nici din acest punct de vedere, participarea, în nume personal, a DSU la prezentul litigiu nu este justificată.

Prin întâmpinare, intimatul-intervenient a invocat și calitatea șefului DSU de vicepreședinte al CNSU, dar Înalta Curte de Casație și Justiție constată că un astfel de cumul de funcții nu poate constitui, în sine, un argument în sprijinul existenței unui interes al instituției, în ansamblu, pentru participarea la prezentul litigiu.

În fine, referitor la faptul că prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 13/22.01.2021 directorul general al Departamentului pentru Situații de Urgență efectuează operațiuni aferente acțiunilor în instanță care implică plata taxelor de timbru și a cheltuielilor de judecată la care ar putea fi obligat CNSU, Înalta Curte constată că aceste prevederi confirmă faptul că acțiunile DSU nu pot fi realizate în nume propriu, ci doar în numele și pentru emitentul actului atacat. Or, intervenția accesorie nu se confundă cu reprezentarea unei instituții de către o altă instituție publică, în cazul intervenției actele intervenientului fiind realizate în nume propriu, în temeiul unui interes personal pentru participarea la litigiu.

În ceea ce privește fondul cauzei, o primă problemă care se pune în speță se referă la obligația publicării ordinului atacat.

Instanța de fond a apreciat că nu sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, întrucât CNSU nu este un organ al administrației publice centrale de specialitate, ci un organism interinstituțional.

Aceste susțineri nu sunt împărtășite de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit art. 11 din Legea nr. 24/2000, „(1) *În vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile prim-ministrului, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(2) Nu sunt supuse regimului de publicare în Monitorul Oficial al României:

a) deciziile prim-ministrului clasificate, potrivit legii;

b) actele normative clasificate, potrivit legii, precum și cele cu caracter individual, emise de autoritățile administrative autonome și de organele administrației publice centrale de specialitate.”

Referitor la administrația publică, în Constituția României sunt reglementate două categorii, respectiv administrația publică centrală de specialitate (cap. V secțiunea I din Constituția României) și administrația publică locală (cap. V secțiunea II). Dacă am accepta interpretarea instanței de fond, consecința ar fi aceea că autoritatea publică pârâtă nu s-ar încadra la niciuna dintre categoriile reglementate de Constituție, ci ar fi vorba de o entitate înființată în afara cadrului constituțional. O astfel de consecință este, în mod vădit, inacceptabilă.

Faptul că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004, CNSU este un organ *interinstituțional* nu poate conduce la concluzia că acesta ar avea un alt statut juridic decât instituțiile care au concurat la formarea lui, mai ales în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, potrivit Constituției României, o astfel de categorie de autorități publice centrale care să nu aparțină administrației publice centrale de specialitate nu este reglementată de legea fundamentală.

Nici argumentul instanței de fond, potrivit căruia art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020 ar statua, implicit, în sensul lipsei obligației de publicare a actului atacat în Monitorul Oficial al României, nu poate fi primit, articolul menționat făcând, într-adevăr,

vorbire de acte care se publică și acte care nu se publică în Monitorul Oficial al României, fără însă să reglementeze un regim de publicare a actelor derogatoriu de la normele generale și fără să se poată concluziona în sensul că o hotărâre a CNSU emisă în temeiul art. 11 din același act normativ ar face parte din categoria actelor care nu trebuie publicate.

În ceea ce privește posibilitatea aplicării normei derogatorii cuprinse în art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 referitoare la inaplicabilitatea prevederilor art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 în cazul pandemiei de COVID-19, Înalta Curte constată că, dincolo de vădita necorelare a acestui articol cu forma în vigoare, la data publicării legii, a ordonanței de urgență la care se face trimitere (fiind evident, din faptul că, prin acest articol, se derogă de la prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 care, la data publicării legii, erau abrogate, că forma ordonanței avută în vedere la momentul redactării articolului menționat era forma anterioară modificării intervenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2020), articolul menționat și Legea nr. 55/2020, în ansamblu, nu sunt aplicabile în speță, Hotărârea nr. 9/2021 a CNSU fiind emisă, în esență, în temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 coroborat cu art. 4 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004.

Astfel, art. 4 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 prevede că „Pe durata situațiilor de urgență sau a stărilor potențial generatoare de situații de urgență se întreprind, în condițiile legii, după caz, acțiuni și măsuri pentru: (...) c) punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și de protecție specifice tipurilor de risc și, după caz, hotărârea evacuării din zona afectată sau parțial afectată.”.

Pentru considerentele expuse, constatând că sentința primei instanțe este afectată de nelegalitate, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 496 din Codul de procedură civilă, va admite recursul, va casa sentința recurată și, în rejudecare, va respinge ca inadmisibilă cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul DSU din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, va admite cererea formulată de reclamanta R.E., în contradictoriu cu pârâțul CNSU, și va anula Hotărârea CNSU nr. 9/2021.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de R.E. împotriva Sentinței civile nr. 814 din 25 mai 2021, pronunțată de Curtea de Apel B. — Secția a -a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, în rejudecare:

Respinge, ca inadmisibilă, cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul DSU din cadrul MAI.

Admite cererea formulată de reclamanta R.E., în contradictoriu cu pârâțul CNSU.

Anulează Hotărârea CNSU nr. 9/2021.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, conform art. 402 din Codul de procedură civilă, astăzi, 9 iunie 2021.

Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României în 24 de ore de la pronunțare.

Judecător,
A.F. Secrețeanu

Magistrat-asistent,
A.E. Streche

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

